

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

II U 10/2012-14

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	09-07-2012	Sig. znak: 0316
Vredn.: Vredn.:		Priloge:
Šifra zadeve: 090-225/2011/1		

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Vlasta Švagelj Gabrovec kot predsednica ter Sonja Kočevar in mag. Branko Hojnik kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Mirijam Križevnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: _____, ki jo zastopa odvetniška pisarna Dušan Korošec in odvetniki v Celju, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Ministrstva za notranje zadeve – Policija št. 090-42/2011/2 (20-06) z dne 26. 9. 2011 v zvezi z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-225/2011/2 z dne 17. 11. 2011,

na seji 4. julija 2012

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je uradna oseba za dostop do informacij javnega značaja Ministrstva za notranje zadeve, Policija (prvostopni organ) zavrnila tožnikovo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja. V obrazložitvi odločbe navaja, da je tožnik dne 6. 9. 2011 direktorju Policijske uprave Maribor poslal zaprosilo, da se mu predstavi „kvazi informacija“, ki je bila po njegovem povod za uvedbo prekrškovnega postopka zoper njega pri Informacijskem pooblaščenca. Dejansko je prosilec želel vpogledati v uradni zaznamek št. 260-18/2011/1 z dne 2. 3. 2011, ki sta ga sestavila vodja oddelka Tanja Žiberna Flakus in policijski inšpektor Sebastjan Javornik. Informacija javnega značaja je informacija ali dokument, ki je dostopen vsakomur in ne samo prosilcu. V konkretnem dokumentu pa je opisanih toliko dogodkov in navedeno toliko osebnih in drugih podatkov, zaradi česar bi bili mnogi posamezniki prepoznavni, zato bi z razkritjem bil kršen Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1). Vsebina uradnega zaznamka pa je tudi takšna, da bi bilo prekritje osebnih podatkov in možnost delnega dostopa po 7. členu Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) nemogoč, saj bi bilo treba prekriti celotno vsebino. Tudi po Zakonu o policiji je policist dolžan varovati tajnost vira prijave, sporočila oz. pritožbe, tako da po nobenem od navedenih predpisov ni pogojev, da bi se tožnik seznanil z uradnim zaznamkom.
2. Navedeno odločitev je potrdil tudi Informacijski pooblaščenec. Pri tem se sklicuje na določbe ZDIJZ. Informacija, ki jo zahteva prosilec, spada v delovno področje organa, prav tako dokument obstaja v materializirani obliki ter organ z njim razpolaga, zato gre za informacijo javnega značaja. V nadaljevanju je Informacijski pooblaščenec ugotavljal, ali navedeni dokument predstavlja prosto dostopne informacije javnega značaja oz. ali vsebuje katero izmed izjem po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, zaradi katerih organ zavrne dostop do zahtevane informacije. Po ugotovitvah Informacijskega pooblaščenca zahtevani dokument vsebuje varovane osebne podatke v skladu z definicijo ZVOP-1, zato je podana izjema iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po navedeni določbi se prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z ZVOP-1. Dokument namreč vsebuje ime in priimek, rojstni datum ter naslov prijavitelja, poleg tega pa še druge podatke, na podlagi katerih je posameznik določljiv. Pri tem pa pooblaščenec ni našel zakonske podlage za razkritje navedenih osebnih podatkov. Ker je v obravnavanem primeru izpolnjen pogoj za uporabo izjeme iz 3. točke 6. člena ZDIJZ, je bilo treba nadalje preveriti možnost uporabe 7. člena istega zakona, ki ureja delni dostop do informacij javnega značaja. V zadevi je torej bistveno vprašanje, ali je možno na podlagi 7. člena ZDIJZ izvesti delni dostop do zahtevane dokumentacije na način, da iz preostalih podatkov v dokumentih ne bo mogoče razbrati osebnih podatkov prijavitelja in

domnevnega storilca. Pri tem pa je Informacijski pooblaščenec ocenil, da v obravnavanem primeru z institutom delnega dostopa ni mogoče omejiti dostopa do zahtevanih informacij, ne da bi s tem posegli v varovane osebne podatke, saj jih glede na vsebino postavljene zahteve ni mogoče izločiti iz dokumenta na način, ki ne bi ogrozil njihove zaupnosti. Zaradi navedenega je presodil, da je treba zahtevane podatke šteti kot izjemo v skladu s 3. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zato je pritožbo prosilca kot neutemeljeno zavrnil.

3. Tožnik v tožbi navaja, da je dne 6. 9. 2011 na Policijsko upravo Maribor naslovil zaprosilo, ki se nanaša na predlog iste uprave z dne 5. 5. 2011, s katerim je bil zoper njega sprožen postopek o prekršku zaradi suma nedovoljenega in neupravičenega vpogleda v evidence policije. Navedeni postopek o prekršku je temeljni vzrok za zaprosilo, saj je njegova temeljna pravica, da se seznanj z razlogi in navedbami, ki so podlaga postopka o prekršku. Tožnik namreč še vedno ni seznanjen z vsebino prijave, niti ni pojasnjeno na podlagi katerih indicev in utemeljenega suma se je postopek zoper njega začel. Njegova zahteva se tako ne nanaša na zahtevo za pridobitev osebnih podatkov, pač pa je vprašljivo, kakšno je dejansko ozadje za začetek postopka o prekršku zoper njega. Sum o prekršku se namreč nanaša na njegovo delovno mesto in delovne naloge v okviru pooblastil, ki jih ima. Pri tem gre za vsebino domnevne prijave oz. uradnega zaznamka št. 260-18/2011/1, ki sta ga dne 2. 3. 2011 sestavila vodja oddelka Tanja Žiberna Flakus in policijski inšpektor Sebastjan Javornik, ne pa za razkritje imena prijavitelja. Vsebina prijave mora biti predstavljena vsem strankam postopka o prekršku zaradi obrambe pred neupravičenimi obtožbami. Ker z navedeno informacijo tožnik ni seznanjen, se prijava zoper njega presoja enostransko. Nelogično je tudi, da bi oseba, ki je podala prijavo na uradni zaznamek, lahko karkoli vedela o njegovih vpogledih v bazo podatkov. Dostop do baze podatkov je namreč omogočen samo z uporabo osebne gesla. Tako se postavlja upravičen pomislek, kako je lahko tretja oseba razpolagala z informacijo o neupravičenih vpogledih tožeče stranke, če ni imela dostopa do takšnih podatkov. Očitno v vrstah njegovih sodelavcev in nadrejenih gre za posebno vrsto „mobinga“, ko se skuša na njegovo delo vplivati z različnimi pritiski. Celoten postopek o prekršku je potekal na neobičajen način. Njegov nadrejeni je namreč od njega zahteval, da nemudoma poda vsa pojasnila o posameznih vpogledih, čeprav je tožnik tedaj reševal pomembne kazenske zadeve. Vsaki stranki, ki se obravnava bodisi v kazenskem, bodisi prekrškovnem postopku, je treba omogočiti vpogled v spisno dokumentacijo ter jo seznaniti z dokaznimi listinami glede posameznih očitanih dejanj. Tako je njegov pravno varovani interes, da se seznanj z vsebino uradnega zaznamka z dne 2. 3. 2011. S tem pa v nobenem oziru ni poseženo v pravice tistega, ki je prijavo na uradni zaznamek podal, saj ni bistvo razkritje osebnih podatkov prijavitelja, temveč vsebina obtoževanj, namigovanj, ki jih je podal zoper tožnika. Upravičenost zahtevka tožnika se tako ne more presojati po ZDIJZ, ker ne gre za vprašanje

varstva osebnih podatkov prijavitelja. Zahtevek tožnika ima namreč temelj in upravičenost v procesnih pravicah tožnika v postopkih pred uradnimi organi. Tožnik predlaga, da sodišče izpodbijani odločbi spremeni tako, da mu prizna pravico do seznanitve z dokumentom, ki je podlaga za uvedbo postopka zoper njega, podredno pa, da se izpodbijani odločbi odpravita. Tožnik zahteva tudi povrnitev stroškov postopka.

4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da v prvi vrsti ugovarja stvarni legitimaciji za sodelovanje v tem upravnem sporu. V konkretnem primeru je bil postopek, na katerega se nanaša tožba, končan s prvostopno odločbo in ne z odločbo Informacijskega pooblaščenca. Tožnik je namreč vložil tožbo zoper prvostopno odločbo zaradi nepravilnosti v postopku o prekršku in zaradi onemogočanja vpogleda v spis, torej glede pravice po 82. členu Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP). Tožba tako ni vložena zoper del odločbe tožene stranke, ki se nanaša na pravice po ZDIJZ. V tožbi tožnik namreč izrecno izpostavlja, da njegov zahtevek za vpogled v zahtevani dokument temelji v njegovih procesnih pravicah v prekrškovnem postopku. Glede na dejstvo, da tožnik dejansko ne vlaga tožbe zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, ta ni pasivno stvarno legitimiran za sodelovanje v postopku, torej ne predstavlja toženca v tem upravnem sporu. Zaradi navedenega predlaga, da sodišče tožbo zavrže. Kolikor pa sodišče ugotovi, da je stvarno legitimiran za sodelovanje v konkretnem postopku, vztraja pri svoji odločbi in razlogih, ki jih je navedel, ter predlaga, da sodišče tožbo zavrne.
5. Tožba ni utemeljena.
6. V obravnavani zadevi je tožnik vložil tožbo zoper odločbo Ministrstva za notranje zadeve – Policija št. 090-42/2011/2 z dne 26. 9. 2011, s katero je bil zavrnjen zahtevek tožnika za dostop do informacij javnega značaja. V tožbi je predlagal spremembo navedenega akta, tako da se seznanijo s spornim dokumentom, podredno pa, da se odločba odpravi. V dopolnitvi tožbe v zvezi s pozivom sodišča na odpravo pomanjkljivosti je tožnik predlagal tudi odpravo odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-225/2011/2 z dne 17. 11. 2011 ter kot toženo stranko navedel še Republiko Slovenijo, zastopano po Informacijskem pooblaščenca.
7. Odločbi prvostopnega in drugostopnega organa sta bili izdani na podlagi določb ZDIJZ, zato sodišče zavrača ugovor Informacijskega pooblaščenca, da ni pasivno legitimiran v tem postopku, zaradi česar tudi ne more biti tožena stranka. V skladu s 17. členom Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) je toženec v upravnem sporu država, lokalna skupnost oz. druga pravna oseba, ki je izdala upravni akt, s katerim je bil postopek odločanja končan. Toženca v upravnem sporu pa zastopa organ, ki je izdal navedeni akt. V obravnavanem primeru je bil postopek v zvezi z

zahtevo tožnika za pridobitev določenih informacij obravnavan po določbah ZDIJZ ter je bil končan z odločbo Informacijskega pooblaščenca. Tudi tožnik v tožbi predlaga spremembo oziroma odpravo odločb uradne osebe za dostop do informacij javnega značaja Ministrstva za notranje zadeve – Policija in Informacijskega pooblaščenca, na tožbeni predlog pa je sodišče v upravnem sporu vezano. Tožnik v tožbi sicer navaja ugovore, ki se nanašajo na prekrškovni postopek (gre za drug postopek pred Informacijskim pooblaščenecem), vendar v skladu z ZUS-1 sodišče ni vezano na tožbene razloge. Tako tudi na podlagi tožbenih razlogov ni mogoče izpodbijati pasivne legitimacije. Ker je bil torej postopek v zvezi z zahtevo tožnika končan z odločbo Informacijskega pooblaščenca, je ta pasivno legitimiran v tem postopku na strani tožene stranke.

8. Ker sodišče ni sledilo primarnemu predlogu tožene stranke, da tožbo zavrže, je v nadaljevanju presodilo zakonitost izpodbijane odločbe, to je odločbe Ministrstva za notranje zadeve – Policija z dne 26. 9. 2011, katere spremembo oziroma odpravo je predlagal tožnik. V skladu z določbo 40. člena ZUS-1 sodišče presodi upravni akt v mejah tožbenega predloga, ni pa vezano na tožbene razloge. Prav tako sodišče na podlagi 20. člena ZUS-1 razišče oz. preizkusi dejansko stanje v okviru tožbenih navedb. Sodišče ugotavlja, da tožnik v tožbi ni navedel razlogov, ki bi se nanašali na izpodbijano odločbo, saj je izrecno navedel, da njegov zahtevek temelji na upravičenjih v procesnih pravicah tožnika v prekrškovnem postopku, ki teče pred Informacijskim pooblaščenecem zaradi suma nedovoljenih vpogledov v evidence policije. Tožbeni razlogi torej temeljijo na drugi pravni podlagi, kot sta bili izdani izpodbijani odločbi. Vendar pa je sodišče v upravnem sporu dolžno presoditi materialno pravilnost odločbe po uradni dolžnosti, zato je izpodbijano odločbo presodilo v okviru dejanskega stanja, kot je bilo ugotovljeno v upravnem postopku ter na podlagi ZDIJZ, ki je predstavljal pravno podlago za odločitev. Pri tem se sodišče strinja z ugotovitvijo tožene stranke, da dokument, ki ga je zahteval tožnik, ne predstavlja prosto dostopne informacije javnega značaja, ker gre za izjemo iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po navedeni določbi organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Prav tako se sodišče strinja z ugotovitvijo tožene stranke, da v obravnavanem primeru ni podlage za uporabo instituta delnega dostopa do informacije javnega značaja v skladu s 7. členom ZDIJZ. Sodišče je tako v okviru presoje materialno pravne pravilnosti izpodbijane odločbe ugotovilo, da je ta zakonita, pri čemer se tudi v celoti strinja z razlogi, ki jih je navedla tožena stranka v svoji odločbi ter se nanje v izogib ponavljanja sklicuje v tej sodbi (drugi odstavek 71. člena ZUS-1). Strinja se tudi s stališčem tožene stranke, da se obravnavani postopek ne nanaša na pravice tožnika, ki jih

ima kot stranka v prekrškovnem postopku, in ki je v teku zoper njega pred Informacijskim pooblaščenem. Iz navedenega razloga se zato tudi ne opredeljuje do tožbenih ugovorov, ki se nanašajo na prekrškovni postopek, saj ti ugovori v tem postopku niso relevantni.

9. Po vsem navedenem je sodišče presodilo, da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita, zato je tožbo tožnika kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.
10. Ker je sodišče tožbo zavrnilo, v skladu s četrnim odstavkom 25. člena ZUS-1, vsaka stranka sama trpi stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 4. julij 2012

Predsednica senata:
Vlasta Švagelj Gabrovec, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

